

Біла Радість

Анатолій Клименко

Кусочки льоду, як каміння цінне,
Лежать собі нічийні на снігу.
А сонце блиском запала надмінним
У серці їхньому, і гонить геть нудьгу.

Кусочки льоду в сніжній скатертині, —
Дорогоцінна радість у очах.
Під сяйвом неба й сонця, що донині
Не гріла душу так від радості в серцях.

Морозний день, яскравий як ніколи,
Коли від світла небо все горить.
І все навкруг, і в дальні видноколи, —
Зміг Білу Радість в серці запалить.

03.02.2026